

[Duetoft]

sagt i dag, er, at hr. Kim Behnke trækker den forespørgsel tilbage, som hr. Kim Behnke har rejst – eller måske er det hr. Tom Behnke, der har rejst den, men hr. Kim Behnke er jo medlem af det samme parti. Der er ikke nogen grund til at have den forespørgselsdebat den 21. januar 1993 om Christiania, for folk på Christiania har jo bare været uenige i de danske love, de har heller ikke syntes, at de kunne leve op til dem, og så har de gjort noget andet end det, lovgivningsmagten gerne ville have. Det er jo i overensstemmelse med det anarkistiske samfund, som hr. Kim Behnke ønsker. Derfor går jeg ud fra, at forespørgslen herefter bliver trukket tilbage, for den er jo fuldstændig ligegyldig efter det, hr. Kim Behnke har sagt.

Fremskridtspartiet var engang et lov og orden-parti, men det forekommer mig, at partiet har bevæget sig meget, meget langt væk fra den holdning; det skal jeg ikke glemme at fortælle rundt om, hvor jeg kommer i denne verden.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal være den sidste til at vejlede hr. Duetoft i, hvad der indgår i hr. Duetofts manuskripter og taler rundt omkring i landet, men blot meddele hr. Duetoft, at forespørgselsdebatten vedrørende Christiania er rejst af min partifælle hr. Tom Behnke og selvfølgelig stadig væk er ved magt.

Det, som hr. Duetoft har så svært ved at forstå, er, at der er forskel på, hvad et flertal i et parlament lovgiver om, og så hvad der er moralsk acceptabelt. Der er en forskel for undertegnede, en forskel, som jeg vil hævde, uanset hvilke konsekvenser det måtte få. Det væsentligste grundlag for min moralkodeks er den personlige ejendomsret, og det er den, der bliver krænket på det groveste på Christiania.

Og den bliver også krænket, når Folketinget pålægger befolkningen nye skatter og afgifter. Når befolkningen ikke ser sig i stand til at betale – virksomhederne er ved at gå ned, og man kan ikke betale – er reaktionen fra Folketingets side, at man siger: Så lukker vi virksomheden. Det er så grov en krænkelse af den personlige ejendomsret, at jeg ikke kan acceptere det.

Hvis Folketinget i dag eller i morgen måtte vedtage, at nu skal indkomstkatten være 130 pct., så ville jeg, som jeg sagde, gå i spidsen for dem, der ville anbefale folk at boykotte den

lovgivning, fordi det er moralsk forkasteligt, at man i den grad forgriber sig på den personlige ejendomsret. Hvis det ikke er acceptabelt for hr. Duetoft at høre den slags synspunkter, kan jeg kun sige: Nå ja, men et parlament er nu engang et sted, hvor synspunkter krydses.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre er jo også med i finanslovforliget, og dermed støtter vi også dette lovforslag.

Jeg synes i øvrigt, at det er en interessant debat, der har udviklet sig – sagt lidt ironisk. Jeg er meget enig i det, hr. Duetoft sagde om Fremskridtspartiet, bortset fra at jeg mener, hr. Duetoft sagde, at Fremskridtspartiet engang havde været et lov og orden-parti; det har jeg dog aldrig anset Fremskridtspartiet for at være.

Jeg er meget enig i det, hr. Duetoft siger om, at hvis man her fra Folketingets talerstol direkte griber til selvtægt – og det er jo det, det handler om: at opfordre til selvtægt – så kan vi glemme alt om at få et fælles samfund til at fungere. Det er jo nok også dybest set det, Fremskridtspartiet i virkeligheden ønsker. Derfor er der grund til at være meget opmærksom på netop den sagsbehandling, som har fundet sted her, og som jo har bevæget sig temmelig vidt omkring. Jeg synes også godt, at det kunne give anledning til lidt mere diskussion, men det skal jeg undlade.

Jeg skal dog gøre en lille principiel bemærkning om, hvordan mennesker rundt om i det danske samfund overhovedet skal kunne forstå politikere. Som det ser ud nu, bliver Fremskridtspartiet de stærkeste fortalere for lønmodtagerne, og Socialdemokratiet bliver pludselig deres argeste modstandere. Jeg skal undlade at kommentere, hvad regeringen har været fremme med i weekenden; det synes jeg sådan set er meget fornuftigt. Jeg tænker på fremrykning af offentlige investeringer, som åbenbart nu pludselig er en meget, meget stærk borgerlig politik, nærmest lokomotivet for den store samfundsforandring. Jeg kan sådan set tilslutte mig det, men jeg kan godt forstå, hvis der er enkelte partier, der synes, at der måske er nogle, der har hugget nogle ideer fra nogle andre; men det kan man vel ikke blive straffet for. Men jeg kan i hvert fald godt forstå, at befolkningen overhovedet ikke begriber